

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
24. april 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 232(Alm. del) af 31. marts 2014

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for de udvidede forbrugsmuligheder (inkl. virkningen af lavere skat) for en LO-familie med 2 børn, såfremt den årlige realvækst i det offentlige forbrug udgør 0 pct. frem for 0,6 pct. som i regeringens 2020-plan. Besvarelsen bedes beregnet ud fra nøjagtig samme regneprincipper som i besvarelsen af FIU alm. del - spørgsmål 197, herunder at det offentlige mindreforbrugudelukkende går til en sænkelse af bundskattesatsen.

Svar

Et forløb med nulvækst frem mod 2020 skønnes at tilvejebringe et provenu før tilbageløb svarende til 22 mia. kr. (2014-niveau), jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål 57 af 20. november 2012. Dermed bidrager nulvækst i det offentlige forbrug til en forbedring af de offentlige finanser efter tilbageløbsvarende til ca. 21 mia. kr., idet indholdet af moms og afgifter i det offentlige forbrug beregningsteknisk skønnes til ca. 5 pct.

Ved en selvfinansieringsgrad på 10 pct. og en tilbageløbsfaktor i det private forbrug af moms og afgifter på 24,5 pct. indebærer det et råderum til en lempelse af bundskattesatsen svarende til ca. 31 mia. kr. før tilbageløb og adfærd, hvilket er ækvivalent med en nedsættelse af bundskatten med ca. 3 pct.-point.

Det bemærkes, at forskellen i den umiddelbare virkning (dvs. før tilbageløb og adfærd) mellem en skattelempelse og et lavere offentligt forbrugsafspejler, at den afledte gevinst af indtægter fra moms og afgifter ved en skattelempelse er relativt større end det afledte tab i moms og afgifter ved et lavere offentligt forbrug. Hertil kommer adfærdsvirkninger i form af øget arbejdsudbud som følge af lavere skat.

En lempelse af bundskatten med 3 pct.-point indebærer en fremgang i rådighedsbeløbet på ca. 15.900 kr. årligt for en LO-familie med to børn, jf. tabel 1.

Idet det beregningsteknisk lægges til grund, at en mindrevækst i det offentlige forbrug har en fordelingsvirkning svarende til fordelingen af den individualiserbare offentlige service inden for områderne daginstitutioner,

uddannelse, voksen- og efteruddannelse, hospital, sygesikringsydelser, plejehjem og hjemmepleje, indebærer den forudsatte mindrevækst i det offentlige forbrug, at LO-familiens forbrugsmuligheder reduceres med ca. 9.800 kr. årligt, jf. tabel 1.

Dermed indebærer forslaget, at LO-familiens samlede (udvidede) forbrugsmuligheder – dvs. ændringen i det årlige rådighedsbeløb tillagt den beregnede årlige ændring af værdien af det offentlige forbrug – øges med ca. 6.100 kroner, jf. tabel 1.

Tabel 1

Virkning på det årlige rådighedsbeløb og de udvidede forbrugsmuligheder

Kroner, 2014-niveau	Ændring i rådighedsbeløb (Ekskl.virkninger af lavere offentligt forbrug)	Ændring i offentligt forbrug	Ændring i udvidede forbrugsmuligheder (inkl. virkninger af lavere off. forbrug)
LO-familie med to børn	15.900	-9.800	6.100

Anm.: Der er regnet med et udgangspunkt, hvor skattereformen fra 2012 er fuldt indfaset. Nulvækst i det offentlige forbrug frem mod 2020 skønnes at indebære et provenu på ca. 21 mia. kr. efter tilbageløb. Lempelsen af bundskatten skønnes med en antagelse om en selvfinansieringsgrad på 10 pct. og en tilbageløbsfaktor på 24,5 pct. at svare til et umiddelbart provenu på 31 mia. kr., hvilket er ækvivalent med en nedsættelse af bundskattesatsen med ca. 3 pct.-point.

Kilde: Egne beregninger på 3,3 pct. stikprøve af befolkningen og Økonomi- og Indenrigsministeriets Familietypemodell, dec. 2013.

Nulvækst i det offentlige forbrug vil typisk have størst betydning for personer i befolkningen med de relativt laveste indkomster. Det skyldes, at trækket på det offentlige forbrug er størst blandt personer med relativt lave indkomster. De samme personer får samtidig grundet deres lave indkomst en relativt lavere fremgang i rådighedsbeløbet som følge af skattelettelsen.

Derudover varierer borgernes faktiske træk på de offentlige serviceydelserefter flere forhold - fx alder, antal børn, helbred mv. Dermed kan der være borgere – fx folkepensionister med stort træk på sundhedsydelser – der samlet set vil kunne opleve en reduktion i de udvidede forbrugsmuligheder.

Endvidere bemærkes det, at fremgangen i rådighedsbeløbet for LO-familien i høj grad er en konsekvens af, at hele det tilvejebragte provenu forudsættes anvendt til at reducere bundskattesatsen. Ved alternative anvendelser af provenuet kan det således forekomme, at LO-familien samlet set vil opleve en reduktion i de udvidede forbrugsmuligheder. Det gælder fx familietypeeksemplet i svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 135 af 23. januar 2014, hvor en tredjedel af provenuet anvendes til at reducere selskabskatten og to tredjedele til at afskaffe topskatten samt reducere bundskatten.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon